

From, og at Skrivelsen var den forsmaaede Dames Hævn. Hun læste den derfor paany med straalende Øjne som en Sejrsbulletin. Og hun sagde til sig selv, at det var hendes første Triumf over hans slette og ødelæggende Omgangskres.

Hun var nu kun bedrøvet over, at hun ikke havde kendt Brevet allerede om Aftenen. Hun havde da kunnet tale mere frit til ham. Det var ogsaa paa Grund af Fru Merck, at hun havde trukket sin Haand til sig, da han vilde kysse den. Mon han havde forstaaet det? Hun huskede, at han var bleven staaende, lige til Porten blev lukket, som om han havde ventet, at hun vilde komme tilbage.

Hun sad med Haanden under Hovedet, mens hun i Tanker blev ved at røre om i sin Kop. Hvad hun om Natten havde hvisket til sig selv, mens hun laa vaagen og med tungt hamrende Hjerter stirrede ud i Mørket: at han var den Mand, hun skulde tilhøre — »Tvillingbroderen«, som hun de mange, mange Aar havde baade længtes efter og frygtet — det gentog hun nu med et fortrøstningsfuldt Smil, som var det noget, hun i Grunden aldrig havde tvivlet om.

Men hvordan skulde hun faa sin Mor forberedt? Det kunde jo tilmed ikke opsættes. For det var vist ikke helt utænkeligt, at Karsten From allerede idag kunde ringe paa deres Dør.

Hun drak hurtigt lidt af sin Te og gik ind i Daglig-